

PORNO UIT HOOFDMAN'S JONGE JAREN

Op de vraag "Wie was Lalla ?" kregen we antwoorden van de leden Frans Verbanck (Bredene) en Fernand Mestdagh (Brussel). We laten beide antwoorden, zonder kommentaar, hierna volgen.

LALLA

Wie was Lalla ? Waar woonde zij ?

Sommige oude Oostendenaars en Mariakerkenaars zullen zich dat nog herinneren, tenminste als ze oud genoeg zijn om als jonge man de eerste jaren dezer eeuw medegeleefd te hebben.

Laat ons even op zondag namiddag een wandeling doen langs de Zee-dijk Middelkerkewaarts !

We passeren het oude kerkje van Mariakerke, bezoeken misschien het Stracké-museum, uiterst bezienswaardig met zijn verzamelingen vlin-ders, opgevolde dieren, zoals beren, apen, enz...

We zakken het duin af en volgen de oude Raversijdeweg (die achter het duin voortloopt tot Middelkerke) en stoppen een paar honderd meter verder voor een klein herbergje. Daar woont Lalla met haar moeder.

Lalla, zo'n dertigtal jaren oud, dik en rond, maar bijzonderlijk erg rondborstig.

Ongelukkig heeft ze de handikap voor de twee derden onnozel te zijn. Zachtmoedig als een lam, dat wel ! Maar slim genoeg om, als ge niet goed oplet, uwe halve pint weg te "schoepen" en in één gulp uit te drinken. We gebaarden natuurlijk van niets, en als het avond was had ze veel halve pintjes binnen. Natuurlijk lieten we begaan. En dan zongen de jonge gasten van :

"En die zeggen dat Lalla geen tetten en hèt ,

"Ze liegen, ze liegen, ze liegen "

(F. Verbanck)

De vertelling van Lala

In het jaar 1906 bestond er een herberg zeer uitgelegen van Oostende en niet zo gemakkelijk om er naar toe te gaan. Het was tussen Maria kerke en Raversijde, niet langs de zee-kant en niet op de Nieuwpoort-sesteenweg gelegen. Het was op de binnenweg, ongeveer achter het klein paleis van Prins Albert en Prinses Elisabeth. Daar was er een klein aarde wegje dat uitkwam op een herberg. Het huis was klein, maar de hof was groot, en men verkocht daar "koekestuutten" met koffie en goed boerebrood met warme melk en natuurlijk ook bier en druppels. Maar wat het meest de klanten aantrok was Lala. Lala was een welgebouwd meisje van 18 of 20 jaar met blonde haren, die altijd op haar rug hingen en die maar juist een lichte blouse en rok aanhad. En gelijk ze veel "fatsoen" had, bestond het meeste klie-n-teel uit mannen. Wat de nieuwsgierigen ook aantrok was dat ze flauw zinnig was en dat ze niet kon spreken. Ze verstond half wat dat U zegde, maar antwoorde altijd hetzelfde "la-la". Als het goed weder was, zat de hof vol. Op zondagen en in de zomer, dan waren het an-dere mensen die geriefden, maar de Baas wist wel dat het om zijn dochter te zien was dat de mensen kwamen drinken of eten, en Lala moest altijd in den hof rondlopen, van tafel naar tafel, met haar domme lach antwoordde zij maar enkel "la-la, la-la". En gelijk dat in Oostende in die tijd niets kon doorgaan zonder een liedje, heeft men een liedje gemaakt van la-la. Ik kan nog juist het begin, maar ik ben zeker dat er wel een lid van "De Plate" is die de rest er kan bijdoen.

"Ze zeggen dat Lala geen tetten en èt

Ze liegen, ze liegen, ze liegen

Je moet mo geloven os je ze vast èt g'èt

Anders moeije liegen, moeije liegen, moeije liegen !

(Fernand Mestdagh)